

tror ikke, at man skal sige, at der derigjennem er vundet noget særdeles Stort for Statskassen. Dersom det ærede Medlem har sigtet til, at Banen vilde være bleven betydelig dyrere iaar, end den var ifjor, veed jeg ikke, hvorvidt det ærede Medlem er bekendt med, om der er foretaget saa Meget i Genhold til den ifjor vedtagne Lov, at disse Baner, der da bleve besluttede, virkelig kunne bygges nu for Overslagssummen. (En Stemme: Jo.) Ja, det er mig ubekendt, og i Almindelighed kan det neppe vel forudsættes, at en Bane, der ikke er begyndt paa, skal kunne bygges for samme Pris som ifjor, naar det er blevet saa meget dyrere. Det, jeg nærmest har imod Ordførersens Udtalelser og det, der foranledigede mig til at gjøre den Bemærkning igaar, som jeg gjorde, var, at Ordføreren havde visse Principer at gaa til Sagen med, men disse Principer slog han af paa haade overfor Thybanen og ogsaa overfor Jaalborgbanen. (Modsigelse af N. P. Sen sen.) Det ærede Medlem siger Nei, men det er i ethvert Tilfælde en meget haardtrukken Fortolkning, der skal til for at faae Jaalborg-Ringebanen gjort til en Hovedroute gjennem Landet. Han slog af paa disse Principer, men da han kom til de to andre Jernbanestumper, der endnu vare tilbage, var hans Medgjørighed sluppen op, da vilde han ikke gaa et Skridt videre, men sagde, at det var i afgjort Strid med hans Princip, og at han, dersom nogen af disse Baner kom med, maatte anbefale at stemme mod hele Loven. Det er det, som jeg havde imod ham ifjor, og som han fra de paagjældende Egenes Beboeres Side, som havde et fra mange Sider anerkendt Krav paa at komme i Forbindelse med Landets Jernbaner, ikke fortjener nogen Ros for. Nu sagde den ærede forhenværende Ordfører idag, at, naar man mod hans Forventning og jo ogsaa mod hans Ubefaling igaar vedtog Overgang til 2den Behandling af det Forslag, vi da behandlede, vilde han have, at man ikke deri maatte se nogen Tilkendegivelse af, at de ærede Medlemmer, der stemte saaledes, ogsaa vilde være villige til at føre dette Lovforslag igjennem. Det var hans Haab, at det kun skulde være Udtrykket for en vis Velvillie overfor Forslagsstillerne og en lignende Velvillie overfor de paagjældende Egenes Beboere. Jeg skal dog sige til det ærede Medlem, at jeg for min Del ikke sætter Pris paa den Velvillie, som bestaar i at stemme for et Forslags Overgang til 2den Behandling for senere at stemme imod det eller kvæle det i Udvalg og jeg tror heller ikke, at den paagjældende Egenes Beboere ville sætte saa særdeles Pris paa den Slags Velvillie, men at der saameget snarere derigjennem bliver beredt dem en Skuffelse, naar de se, at Sagen saaledes er gaaet videre til 2den Behandling, endstjøndt de og de fraraabede, at man gik saavidt, og at Sagen desuagtet senere er bleven standst.

Jeg skal ellers ikke komme tilbage til Forhandlingerne igaar, men der faldt idag en anden Bemærkning — nok ogsaa fra den ærede Ordfører, — at det var mærkvaerdigt, at der ikke igaar blev nedsat et Udvalg; det havde han ventet, og han troede ogsaa, at det havde været en af Forudtæningerne for at lade Loven gaa til 2den Behandling, at den fra Forslagsstillerens Side skulde være blevet foreslaaet henvist til et Udvalg. Dertil skal jeg bemærke, at det kunde der, forekommer mig, fra Forslagsstillerens Side ikke ret godt være Tale om at foreslaa; thi Forslagsstillerne gik jo ud fra, at denne Linie skulde betragtes som et Supplement til Loven fra ifjor, gik ud fra, at denne Linie, der saa tidt har været til Behandling her, og forelagt saa mange Gange af Regeringen i samme Skikkelse som den her forelagte, burde kunne gaa igjennem uden Ændringer, at det Hele, der kunde være at rette ved denne Lov, kunde være et Tal, og at det meget godt kunde ske til 2den Behandling, uden at man behøvede at gemme Sagen i et Udvalg. Nu er man ganske vist bleven saa vant til Udvalg i de senere Aar, at det er et rent Særlyd, at en Lov ikke kommer i Udvalg, men at man derfor skulde være tilbøielig til at mene, at det saa ikke er Alvor med dette Lovforslag, naar det ikke henvises til et Udvalg, synes jeg er en aldeles bagvendt Opfattelse. Jeg gaar netop ud fra den Forudsætning, at en Lov, der kan undgaa at komme i Udvalg, og som der ikke er videre at rette ved, end at det godt kan ske ved 2den Behandling eller 3die Behandling, om saa skal være, har meget større Ud sigt til at gaa igjennem, end hvis den først skal i et Udvalg og der være Gjenstand for de vidtløftige Overvejelser, som tit kan fremkomme der. Jeg skal endnu med Hensyn til Spørgsmaalet om Udvalg bemærke, at efter den Stilling, den høitærede Minister indtog til Sagen, forekommer det mig heller ikke, at der var Grund for os til at henvise Sagen til Udvalg. Den ærede Minister erklærede jo, at han vilde ogsaa foretrække det Anlægssystem, som nu er foreslaaet her. Havde man derimod fra anden Side gjort Forbring paa Udvalg, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have modsat mig det, men da det ikke er sket, forekommer det mig ikke, at der var nogen Grund for Forslagsstillerne til at foreslaa noget Saadant. Jeg skal endnu gjøre den Bemærkning overfor den ærede Ordfører, at, naar han her idag som igaar mente at tale paa deres Vegne, som ikke vilde gaa et Skridt videre, end de gik ifjor, og som hellere vilde lade hele Sagen strande end gaa videre, kan det være ganske berettiget for hans eget Vedkommende og for de flere eller færre Medlemmers, der have ganske den samme Opfattelse som han; men den ærede Ordfører glemmer, at der ifjor var endel Medlemmer, som gjerne